

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.726 van 1 oktober 2003
in de zaak A.142.035/XIV-16.887.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. JESPERS,
 kantoor houdende te 2100 DEURNE (ANTWERPEN),
 Sint Rochusstraat 59

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 1 januari 1975 en van Turkse nationaliteit, op 29 september 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2003 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 september 2003 tot weigering van de toegang tot het grondgebied met terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 september 2003;

Gelet op de beschikking van 29 september 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 29 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 1 oktober 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, uit de brief van 29 september 2003 van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekster normaliter wordt gerepatrieerd op woensdag 1 oktober 2003 om 15.45 uur, zodat is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, mede gelet op de datum van de bestreden beslissing, op de datum van kennisgeving van deze beslissing en op de diligentie waarmee huidige procedure werd ingeleid;

1.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster een eerste middel afleidt uit de schending van de materiële motiveringsplicht;

Overwegende dat het determinerend motief van de bestreden beslissing als volgt luidt: “De verklaring dat uw vlucht zijn grond kent in de beweerde vervolging van uw echtgenoot is dan ook niet aannemelijk.”; dat dit motief op het eerste gezicht onderbouwd wordt en steun vindt in de tweede, derde, vierde en vijfde paragraaf van de bestreden beslissing waarin op omstandige wijze wordt uiteengezet waarom de asielaanvraag van verzoekster bedrieglijk is en geen verband houdt met politieke motieven, zijnde één van de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie; dat bijgevolg het eerste middel niet ernstig is;

1.2.2. Overwegende dat verzoekster een tweede middel afleidt uit de schending van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en uit de schending van artikel 52, §1, 2de b van

de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, in de bestreden beslissing op het eerste gezicht rekening werd gehouden met alle relevante elementen van het vluchtrelaas van verzoekster met inbegrip van het beweerde politieke engagement van haar echtgenoot; dat het tweede middel bijgevolg feitelijke grondslag mist;

1.2.3. Overwegende dat verzoekster een derde middel aanvoert, afgeleid uit de schending van artikel 57/24 van de Vreemdelingenwet en uit de schending van de rechten van verdediging;

Overwegende dat naar luid van artikel 57/24 van de Vreemdelingenwet de Koning, met inachtneming van de bij de wet vastgestelde regels, de rechtspleging voor en de werking van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen bepaalt; dat verzoekster stelt dat een specifiek koninklijk besluit voor het Commissariaat-generaal nooit werd gemaakt; dat zij daaraan toevoegt dat zij niet kan terugvallen op specifieke procedureregels die voor het Commissariaat-generaal in acht moeten worden genomen; dat verzoekster besluit dat het loutere feit dat dit koninklijk besluit niet bestaat voormeld wetsartikel schendt;

Overwegende dat verzoekster de schending van artikel 57/24 van de Vreemdelingenwet niet betreft op de bestreden beslissing; dat bovendien het niet uitvaardigen van een uitvoeringsbesluit op het eerste gezicht geen schending uitmaakt van voornoemd wetsartikel, vermits dit artikel geen sanctie inhoudt noch enige termijn voorziet in verband met een te nemen uitvoeringsbesluit; dat dit onderdeel van het derde middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoekster in het derde middel niet aangeeft hoe haar rechten van verdediging door de bestreden beslissing werden geschonden; dat dit onderdeel van het derde middel niet ontvankelijk is;

1.2.4. Overwegende dat verzoekster een vierde middel aanvoert, afgeleid uit de “schending van de rechten van verdediging”;

Overwegende dat niet de nota's van de jurist van het Commissariaat-generaal het voorwerp van het schorsingsberoep bij uiterst dringende noodzakelijkheid uitmaken, maar wel de beslissing van het Commissariaat-generaal van 24 september 2003; dat verzoekster de gelegenheid kreeg om deze beslissing aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen, wat zij trouwens heeft gedaan in haar vorige middelen; dat zij wel kon controleren of haar verklaringen correct en volledig werden geacteerd tijdens het interview

op het Commissariaat-generaal door de motivering van de bestreden beslissing te betwisten, wat trouwens is gebeurd in het eerste en tweede middel;

Overwegende dat niet blijkt dat de schriftelijke nota's van de Advocaat van verzoekster aan het Commissariaat-generaal werden meegedeeld alvorens de bestreden beslissing werd genomen; dat de Commissaris-generaal bijgevolg geen acht kon slaan op deze nota's bij het nemen van zijn beslissing; dat het vierde middel niet tot de schorsing van de bestreden beslissing kan leiden;

2. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.